

ЮНАК

червень ♦ june
липень ♦ july

1981

ПРИГАДКА ЩОДО ПЕРЕДПЛАТ ПЛАСТОВИХ ЖУРНАЛІВ

ПРИГАДУЄМО УСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, що згідно з постановою, прийнятою на VII-их і потвердженою на VIII-их ЗБОРАХ КУПО, поодинокі КПСтаршини відповідають за кожнорічне переслання точних адрес і за збирання передплат за пластові журнали від свого членства.

Усі члени пластових станиць зобов'язані влатити передплати у своїх станицях до кінця лютого кожного року. Станичні референти пластових журналів пересилають зібрані влати на початку березня до своєї КПСтаршини, а КПСтаршини до 15 березня зобов'язані влатити загальну суму, відповідно до числа передплатників, яких вони подали на пересланих списках.

Цю нову систему збирання передплат впроваджено з думкою, щоб КПСтаршини мали евіденцію передплатників зі свого терену, а теж, щоб зменшити адміністративні кошти й виелімінувати хронічних довжників.

ПОДБАЙМО УСІ ПРО СВОЄЧАСНЕ ВИКОНАННЯ ЦІЄЇ ПОСТАНОВИ, БО ДО ЦЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЬ У НАШОМУ ІМЕНІ УПОВНОВАЖЕНІ НАМИ ДЕЛЕГАТИ НА ЗБОРАХ КУПО.

Пластун-самітники повинні пересилати належності за журнали до КПС, а нечлени Пласту вплачують передплати прямо до адміністрації.

Згідно з вищезгаданою постановою адміністрація має доручення **здержати висилку журналів ТИМ, ЩО В НАЗНАЧЕНОМУ РЕЧЕНЦІ НЕ ВПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТ.**

ПРОСИМО УСІХ ДОКЛАСТИ СТАРАНЬ, ЩОБ ТОЧНИМ ВПЛАЧЕННЯМ ПЕРЕДПЛАТ І ДАТКАМИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД СКРІПИТИ ФІНАНСОВУ БАЗУ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТІВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**
та

- **приймає ОЩАДНОСТІ.**

- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.

- **Урядові години:**

вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуні і Пластунки в Торонті!

**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА" ВІД 1 СІЧНЯ 1981 р.:

**КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 америнанських доларів.**

Ціна одного прим. — \$1.50.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2, Canada** Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2, Canada**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнан" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видас Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

- 2 "Про душу в пісні та про пісню в душі" Подруга Гребля
3 Пісня про ватри Л. Забашта
Яка різниця — хто куди пішов, Пишіть листи
Л. Костенко
Молода Січ Роман Завадович
4 Успіхи наших друзів — Андрій Коломиець Ю. К.
Денник пластуна Богданко
5 Дещо про початки новацтва **
6 "Золоті Ворота" А. Лисак
7 Солює співочий дрізд Л. Михайловський
8 Молоде перо: Половина року в семінарії
М. Соневицький
"Лісові Мавки завершили 1000 дол. О. Кузьмович
9 Молоде перо: Вакації, вакації А. Ганневич
Прощальна ватра: (пісня) о. Е. Небесняк
10 Авантюра М. Якубович
11 Вечір "Юнака" в Нью-Йорку ** Л.
13 Як правильно (цікаве і корисне) **
14 Був собі Гурток "Блискавка" Члени гуртка
і Р. Соневицька
16 З подорожнього нотатника юнацтва:
Подорож в Карпати М. Крижанівська
Меса Верде — місто в скелях, Мандрівка до
кам'яних міст Б. Бакум і М. Бакум
18 Для філателістів: Світова виставка поштових
марок у Відні Б. Ямінський
19 Словник мудрої голови В. Вовк
20 Починаємо вивчати стилі За "Школою плавання"
21 Державне оголошення
22 З практичного пластування **
В парку ярмарків К. Федорина
23-28 Хроніка Оголошення Датки

● На обкладинці: Вгорі (з-права) Тарас Яримович, Юрко Мизюк; другий ряд (з-ліва): Ярема Гриців, Андрій Перекліта, Орест Пенцак, Богдан Кульчицький; внизу (з-ліва): Орест Козак, Роман Копач і Тарас Сілецький. Провід табору УПЮ-і "Вовча Тропа" 1980 рік.

● Ілюстратори цього числа: Рома Романюк, Володимир Гарпун-Пилишенко, Роман Юзенів.

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:
гетьман. сноб Роман Ващук
пл. розв. Андрій Винницький
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
гетьман. сноб Всеволод Онішневич
пл. сен. Олександра Юзенів
пл. сен. Дора Горбачевська
пл. сен. Юрій Данилів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

ЧЕРВЕНЬ-ЛИПЕНЬ 1981
Ч. 6-7 (211-212) РІК XIX

Інтернаціональне стандартно-серійне число,
0044-1384

“ПРО ДУШУ В ПІСНІ ТА ПРО ПІСНЮ В ДУШІ”

Дорогі Подруги і Друзі!

З навчання в українській школі знаєте — яку роллю в житті людини відіграє пісня, музика. Українська дума, пісня, народня творчість були тим корінням для нашого народу, яке після кожного лихоліття пробивалося новими паростками й відновляло життя нації. Плеканням їх народ зберігав пам'ять про своє минуле, усвідомлював свою національну окремішність. Тому то політичний в'язень 22-річний Микола Кульчинський подав таку оцінку пісні:

“Ти врятувала мою душу, серце, мозок від спустошення і виродження, ти вивела мене з хаосу пристрастей, бажань хисткого, незрозумілого й байдужого світу на світлу і ясну дорогу любови до людей, до рідної землі”.

Інший колишній в'язень — поет Микола Холодний, що гостро підкреслює у поезіях національну проблематику, бувши за це арештованим, а тепер побувавши в поїздах по Україні, збагнув, як влада спотворює українську культуру, як підмінює її псевдоукраїнською духовістю з метою знищити коріння народу. Імпортує в Україну не тільки якнайбільше росіян, російську мову, свій побут, але й свою духовість. Ось у Дніпропетровщині відбулося “свято російської пісні” тоді, коли українській пісні, мові нема місця ні в радіо, ні в школі, ні в науці, ні в урядах, а з тим і в щоденному житті. М. Холодний написав тепер книжку п. н. “Про душу в пісні та про пісню в душі” (вона вийде друком у В-ві “Смолоскип”). Автор згадує в ній, що в добу Сталіна “прослизнуло до культури багато мудреців без мудрости”, у літературі започаткувалася доба фальшивих героїв, у спільнотах з'явилося багато самозванчих провідників, які повторюють демагогічні фрази, самі не розуміючи їх. Знайшлася повінь псевдотворців культури в усіх ділянках життя народу, які оспівують “щасливе життя в країні рад”. Тому й радіослухач з відразу замикає в Україні радіоапарат, бо з нього чує постійно такі пісні, які замість віри в Бога, в людину, прославляють модерне кріпацтво, оспівують колгоспи, складають чолобитню партії.

Ще в 1968 році писав Василь Шевчук у “Літературній Україні” (ч. 19, Київ, 5. 3. 1968), що українці є немов ті скупарі, які сидять на

скринях золота, а їдять шматки черствого хліба. Бо запитаймо себе: “...що ми співаємо і порівняймо з тим, що ми маємо”. Він має на увазі сучасний пісенний репертуар в Україні і той скарб, що ним є думи, пісні з минулого, якого не використовуємо і якого ціни, мабуть, не знаємо.

Шевчук боліє за долю кобзарського мистецтва в Україні. І не диво! Кобзарі були співцями народу, поетами, його істориками й публіцистами. В думках вони передавали мрії народу, оцінювали пережите, пройдене, вболівали за долю рідних — народу й землі. Народні співці творили для воїнів, плекали їх мрії про те, щоб в слушний час боротись за волю народу й шаблями в руках. Про особливу вартість дум висловилося багато визначних знавців українців та чужинців, а серед них і Леся Українка. Вона разом з чоловіком Климентом Квіткою таємно фінансували експедицію під проводом визначного дослідника дум Філарета Колесси, щоб записати звукозаписувачем спів їх від кобзарів на Полтавщині.

Вам, Друзі, зрозумілим буде те, чому Сталін ще в 1932 році, скликавши кобзарів і лірників на конгрес народної музики (прибуло їх кількасот!), казав їх **постріляти!*** Про це довідуємося з споминів відомого советського композитора Димитрія Шостаковича, який передав свої спомини на Захід і вони вийшли тут друком після його смерті. Сталін знищив кобзарів і лірників, бо партія і КГБ-істи не могли контролювати їхньої творчости серед народу. Злочини продовжуються і тепер. З тієї самої причини закатували й Володимира Івасюка, не допускають до розвитку кобзарського мистецтва, бо воно надто особливе й важливе у житті народу.

Тому й треба, щоб якнайбільше наша молодь горнулася до кобзарського інструменту й тих ансамблів, що плекають бандуру. Подаємо всі ці інформації Вам, Подруги і Друзі, щоб Ви ще краще оцінили вартість і силу української пісні. Знали, чому М. Холодний та всі патріоти в Україні так турбуються занепадом пісенного мистецтва.. І чому турбуємось і ми в Пласті тим, що Ви мало співаєте, зокрема народних пісень, підмінюєте “прекрасне і неповторне” у пісенному репертуарі якимись безвартісними “дзеньками-брєнками” й барабанщиною. Співайте ж якнайбільше в таборах і скрізь, де маєте змогу. Хай живуть пісні у Ваших душах, бо в них душа народу! Скоб!

Подруга Гребля

* Читайте про це статтю “Юнан” ч. 12/1979, стор. 14.

Ватри на горах — сяють, мов квіти,
З везора аж до рання,
А за горами плазуть трембіти, —
Сурми мого кохання.

Жевріють ватри, ватри згасають,
Промінь вогню все вужжа,
Тільки кохання — моє безкрас
Палажкотить все дужче.

Кажуть, що птиці — зради не знають,
Зраджують тільки люди;
Кажуть, кохання, як ватра, згасає,
У нас же того не буде...

Може навзгити — нас так кохати
Ватри і рідні гори,
Ніжні смерізки, сині Карпати
І голубі ізвори.

Любов Забашта
«Срібная Креш» — 1973 р.

Яка різниця — хто куди пішов?
Хто що сказав, і рима вже готова.
Поезія — це свято, як любов.
О, то не є розмовка побутова!

І то не є дзвінкий асортимент
метафор, слів, — на користь ти в догоду.
А що, не знаю. Я лиш інструмент,
в якому плазуть сні мого народу.

Не треба класти руку на плече.
Цей рух дорезний, може, тільки в танці.
Довіра — звір положаний, втеге.
Він любить тиху паморозь дистанцій.

Він любить гас. Хилини. Дні. Роки.
Він дивний звір, він любить навіть муку.
Він любить навіть відстань і розлуку,
але не любить на плезі руки.

У цих садах, в сонатах солов'їв
він гує тихі кроки бракон'єра.
Він пастки жде від погляду, від слів,
і цей спектакль йому вже не прем'єра.

Душі людської туги і тайго!
Це гарний звір, без нього зле живеться.
Але не треба кликати його.
Він прийде сам і вже не відсахнеться.

Ліна Костенко

Неозорі степи України,
Чарівливі Дніпра береги —
Синя хвиля за хвилею рине
Крізь розлогі квітчасті луки.

Там то Січ Запорізька стояла,
Мов орлине гніздо серед скель,
Ворогам-хижакам не давала
Українських топтати осель.
Хто любив Рідний Край до загину,
Мав у серці синієську любов,
Той на Січ в злу і добру годину
Батьківщині служити йшов.

І козацька озброєна лава
Рідний Край берегла день і ніч —
І світами котилася слава
Про стару Запорізьку Січ.
Так і ми, славних предків онуки,
Як бувало на Січі отій,
Своє серце, і розум, і руки
Віддамо Батьківщині святій.

І з далекого світу, з-за моря,
Полум'яну пошлем їй любов,
Щоб по мукам неволі і горя
Україна всімхнула знов.

Р. З.

Ліна Костенко

Пишіть листи і надсилайте вгасно,
коли їх ждуть далекі адресати,
коли є гас, коли немає гасу
і коли навіть ні про що писати.
Пишіть про те, що ви живі-здорові,
не говоріть, зого ви так мовгали.
Не треба слів, навіть бандеролі?
Ау, — і все, крізь роки і пегалі.
Скорозуймо дистанції до істин.
Даруймо людям крихітку розради.
А коли хто не встиг вам відповісти,
то що ж, на це уже немає ради.

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

АНДРІЙ

КОЛОМИЄЦЬ

В 1980 році курінь УСП-ів "Побратими" рішив дати, як нагороду, зразковому пластунові стипендію на відбуття вишколу таборових інструкторів "Лісову Школу".

Стипендію добув ст. пл. Андрій Коломиєць з Чикага. Андрій вступив до новацтва в 1969 році, а до Уладу УПЮ-ів перейшов в 1973 р. Брав активну участь у гурткових і курінних діяльностях і кожного літа перебував на окружних вишкільних таборах на Пластовій Оселі "Беркут" біля Чикага. У 1978 р. взяв участь у Міжкрайовій Пластовій Зустрічі в Скелястих Горах Західньої Канади. Він здобув всі три юнацькі проби, як також в часі юнакування одержав четверте і третє юнацьке відзначення.

Маючи таку пластову заправу, Андрій одержав стипендію "Побратимів" на "Лісову Школу" і закінчив її з успіхом, здобуваючи в загальному точкуванні друге місце. Після вишколу був членом бурави юнацького табору п. н. "Тиша і грім" на Пластовій Оселі Беркут, а опісля у північній Міннесоті та Канаді, як провідник Водно-Мандрівного табору "Побратимів".

Цього літа Андрій плянує поїхати на "Лісову Школу" вже як інструктор, а після того стати провідником Водно-мандрівного Табору "Побратимів" та почати виховну працю у Пластовій Станції в Чикаго.

Поза постійним пластуванням Андрій є на другому році студій в Університеті Льюїсїа, де вивчає хімію. У вільних хвиликах вправляє Коло (так його називають близькі друзі) відбиванку, кошиківку та гокей.

Ю. К.

ДЕННИК ПЛАСТУНА

У дуже давньому числі журналу "Світ Дитини" (з 15. 5. 1921 р.), що виходив два рази в місяць у Львові, прочитали ми цікаві думки пластуна, що їх подав автор допису після розмови з юнаком. Думаємо, що нашим читачам цікаво буде прочитати цей денник.

Вівторок, 12. IX. 1921 р. в п'ятому році Української Республіки.

I. Наперед напишу кілька слів про наш Пласт. Пласт (скавтінг) — це молода організація. А її прикмети такі знамениті, що вона відповідає потребам і національного й загальнолюдського виховання. Дає молоді ясну й тривалу ідею, приучує до праці й боротьби за рідний край. Стереже від злого, провадить до доброго. Журиться і тим, як кожний член її десь там в глухій закутку проводить день, що думає, що говорить, що робить, що пише, що плянує на майбутнє. Так вихована молодь, як її гарно у нас назвали "доріст", витворить тип нового українця — рухливого, активного, сильного і завзятого.

II. А тепер напишу про себе самого — думки нинішнього дня.

Давніше був я завжди нездоровий та слабкий. Дома говорили: "Бідний наш хлопчик!" Та коли я записався до Пласту, там сказали мені: "Соромно бути слабим! Всі українці мусять бути сильними!"

І знаєте — я сказав собі: Буду здоровий і сильний... і я справді здоровий. Аж сам собі дивуюся. А вилічився так: Не думав про слабкість, лиш говорив собі: Я здоровий, Це автосугестія. Потім гімнастикувався за вказівками книжки Міллера. Пив лиш молоко і воду. Їв чорний хліб, мед, ярину, кулешу з бриндзю. Купався, був часто в русі і на свіжому повітрі. Вчасно лягав спати й рано вставав. Так здобув я усю силу, що мав і набрав нової. А даніше я й не знав, що так багато сили можна в собі мати. А яка це радість почувати в собі силу! Як радісно й корисно бути сильним!!!

Тепер знаю, що лиш той говорить "я не можу" — хто не хоче. Кажуть психологи, що в українським народі є давня нервова недуга, хвороба волі, та що її треба лікувати. І я сам переконався у правді цих слів.

III. Мої мрії. "До відважних світ належить! К чорту боязнь навісну!" — каже І. Франко.

Тепер, як сильний я не думаю вже про смерть та про "суету", але жию на користь

собі й іншим. І хочу жити для рідного народу хоч би 100 років, але в безупинній праці. При тім знаю, що можу для нього вмерти, хоч би й зараз. "Моє добро в добрі усіх". Шевченко жив для всіх. Думав, працював для живих і жертвих і ненароджених земляків своїх. Ми пластуні, це ті ненароджені Тарасові земляки, і він нас не забудь, пишучи "Кобзаря".

Читаю Франкового "Мойсея" вже може 50-ий раз. І завжди знаходжу там нову красу. Це признака геніяльності літературного твору.

IV. Пластовий закон наказує мені бути позиточним: собі, родині, народові, людству. Щодня маю робити п'ять добрих вчинків. Що сьогодні? Ось: 1. Учив (даром!) українського хлопця сироту, що ходить до школи, а не має всіх книжок. 2. Визбирав скло із стежки, що на ній ходять щодня малі українські й інші діти. 3. Нарубав дров нашій сусідці, що лежить хвора, а її чоловіка арештували вороги. 4. Збирав ягоди в лісі, щоб їх продати і мати гроші на закуп великої карти України для пластової читальні. 5. Разом з шкільними товаришами проводив у життя гасло "свій до свого"* і помагав влаштувати виставку українського промислу. Думаю, що виповнив пластовий наказ на сьогоднішній день. Коли б так щодня!

Богданко

Юнак цей присвятив свій щоденник пам'яті свого брата Омелька — пластуна з української гімназії у Вижниці, наймолодшого УС Стрільця.

* Гасло в Україні купувати українські продукти, щоб зміцнити рідний промисл.

ДЕЩО ПРО ПОЧАТКИ НОВАЦТВА

— Улад Українських Пластунів Новаків виділився як окрема частина в 1927 році. На початку існували гуртки "новиків" при окремих юнацьких куренях, але згодом почали поставати такі гуртки навіть в осередках, де юнацьких відділів не було. Це спричинило потребу виділити "новиків" в окремий улад і тим відтяжити Верховну Пластову Команду.

— Перший табір новаків відбувся в Корчині у 1925 році під проводом проф. Михайла Іваненка з Дрогобича і на ньому було 9 учасників.

— Другий новацький табір відбувся в Пасічній біля Підлютого в 1926 році і нараховував 40 новаків і новачок.

— Перші вказівки для ведення новаків, хоч і були в підручнику Дрота "Життя в Пласті", але дуже скупі! Ширший матеріал для новацьких виховників підготував Сірий Лев — Перший Начальний Пластун, при допомозі спеціальної комісії, до якої входили: сквт. Савина Сидорович, ст. пл. Зенон Котович і ст. пл. Іван Кліщ.

— Першим комендантом Уладу Українських Пластунів Новаків був о. Олександр Бучацький із Львова.

— Першими до виховної праці з новацтвом зголосилися Курені УСП-ів "Орден Залізної Остроги" і курінь УСП-ок "Санітарки".

— Першу інструктивну брошуру для ведення новаків/ок видав поза Галичиною в Ужгороді (Карпатська Україна) сквм. Леонід Бачинський у 1927 році. В ній назвав він хлопців "вовченята", а дівчат "лисички".

— Перша, спеціально для новацтва побудована оселя, була на Остодоні біля Підлютого, на землі, що її подарував Пластові Митрополит Андрей Шептицький.

НОВА ПЛАТІВКА „Золоті Ворота“

Обгортна платівки

Золоті Ворота... Монументальна пам'ятка в нашій столиці, Києві!

Знищені, а все ж таки могуті! Стоять, як сторожі нашої культури і символічно віддзеркалюються в душі кожного українця.

Крізь ці душевні „Золоті Ворота“ — нікому невидні, не одна людина проходить, мабуть і щоденно, щоб без зайвих свідків, на самоті — бути тільки з собою. У декого це шлях віднайденної приналежності свого походження — це духовна єдність з своєю нацією, про яку ніяк не можна забути.

Тому мені зовсім не дивно, що „Золотими Воротами“ названо нову платівку, яку вилав Богдан Тимець — „Євшан Рекордс“. До співпраці втягнув він багато молодих талантів співаків-солістів, а саме: Ліду Шевчук, Олеся Цапа, Анну Ференц, Любу Коломицьку, Данила Кука. До інструментальних виконавців: Стефана Мороченка (гітара), Анну Ференц (піаністка), Роксолян Савку (скрипка), Сільвію Приступу (віоля-альт), Василя Волощівка (бандура), Василя Кіналя (барабан, акордеон), Данила Кука (сурма) та Петра Гуменного (мандоліна).

На плиті награні пісні Володимира Івасюка, інструментальне „Водограй“ (прелюд на фортепіані), „У долі своя весна“ та поема „Жовтий лист“. Пісню „Тумане“, тумане“, де молода дівчина оспівує свою сирітську долю, привезла з України одна дівчина, і ця пісня вперше награна на платівці на північно-американському континенті. Мабуть сполука гри на бандурі разом з класичною гітарою вперше виконана, власне на цій платівці. Авторами пісні „Золоті Ворота“ є Олесь Цап — музичне оформлення, а Богдан Лозинський написав до цього слова і вклав багато праці, щоб мелодія й лірика гармонізували.

„Золоті Ворота“ — це, ніби, коляж, де вперше поєднано три аспекти, а саме — звуковий (з повищезгаданими виконавцями) слово-розповідь Юрка Бондарчука (автора книж-

ки ЮФО), а для тих, які не можуть собі зорозов нічого уявити, включено образ — афішу Адріани Лисак.

Ідея Богдана Тимця була настільки переконлива, що Юрко Бондарчук погодився написати зміст до цього „коляжу“, і, на мою думку, цікаво пов'язав проблеми людського шукання за духовною приналежністю.

Чому я включилася у співпрацю з цими молодими людьми? Їхній ентузіазм захопив і мене. Я забувши за свою метрикальну дату народження (яка властиво повинна б переставляти мене „по той бік греблі“), — я погодилася зробити афішу. Перечитавши зміст-оповідання, слухаючи награні стрічки мелодій, — я могла так легко перенестися в гучний Мангатен, та включити себе в почування Володимира, разом з його „незнайомою у білій сукні“, пройти уявні „Золоті Ворота“ та побути на Батьківщині, яку ще дитиною залишила.

На мою думку ідея такої платівки унікальна! Може музикологи будуть мати деякі заваги щодо музичного виконання, — я в цій ділянці не фахівець і не можу подати тут жодної критики.

Коляж Адріани Лисак

Але, я думаю, якщо ми будемо критикувати недотягнення, а не захочувати творчу молодь до цього роду активності, ми можемо зовсім припинити їхні творчі полети. Критика, яка прямує до перфектності, є ворогом спонтанної творчості.

Відчиніть свої духові "Золоті Ворота". прочитавши провідне оповідання, огляньте образ-афішу, вслухайтеся у музику й співи, які напевно поведуть вас стежками, може вже й призабутими, де колись ходили ви по Батьківщині, а молоді ходитимуть ще в майбутньому.

Адріана Лисак

По дальші інформації про "Золоті Ворота" просимо звертатися на адресу "Євшан Рекордс":

P.O. Box 125 Station St. Michel,
Montreal, Quebec H1S 2R4

З НАШОЇ ПРИРОДИ

СОЛЮЄ СПІВОЧИЙ ДРІЗД*

Спитайте будь-кого, яка пташка співає найкраще, і кожний назве соловейка. Його оспівують майже усі українські поети і письменники, а композитори часто беруть у свої твори його багату, чисту й свіжу мелодію.

Але є ще багато талановитих птахів-співаків, про яких несправедливо забувають. До таких вокалістів належать дрозди. Не всі розпізнають види дроздів, але кожний спостерігач почує дрозда саме за голосною і колоритною піснею.

Найулюбленіше місце пташиних концертів — це чагарник або гай недалеко лісу. Найкраще слухати їх на світанку... Десь далеко, з лісу, почувся короткий, сильний пташиний голос. Йому відповів другий. І починається перегукання співочих дроздів. Їхній спів нагадує соловейка, але сильніший. Свою голосну пісню співає дрізд з почуттям, натхненно так, що можна виразно передати її людською мовою. А друга порода дроздів — чорні дрозди співають немов хтось виграє на флейті. А коли з гаю чується щось неймовірне — ляскання, вищання, це теж пісня дрозда, але вже іншого виду т. зв. чикотня.

А тепер подивімся, як живуть дрозди. Співочі й чорні дрозди чим голосніше й краще співають, тим далі один від одного поселяються. Кому пощастить побачити в кущах або на молоденькій сосонці гніздо співочого дрозда, той мусить подивляти цікаву його побудову. Всередині гніздечко гладенько вимощене глиною і гнилим деревом, що його пташки змочили слиною і посклеювали. Коли гніздечко сухе, пташка відкладає туди не більше, як шість блакитно-зеленкуватих яєчок з різькими дуже темними крапками.

У червні молоді дрозденята покидають гніздечка. Їх можна завважити дуже легко. Співати, як дорослі, молоді птахи ще не можуть, шукати їжу також ні. Але вони шумлять, чиркають, кричать, хто, як вміє, настирливо вимагаючи в мамі чи тата їсти. Коли досягають суніці, чорниці, а за ними брусниці та інші лісові ягоди, співочі дрозди переходять на ягідне харчування, хоча це не є їх основний корм, ним є — комахи, комарі, черв'яки й павуки. Наприкінці літа цілі зграї їх можна сполохувати з кущів ягід. Але в тому часі захоплюючих, багатих, сповнених наснагою пісень, як це було навесні і на початку літа, дрозди не співають.

А з початком жовтня, вони збираються цілими зграями і відлітають зимувати в теплі краї.

За Л. Михайловським

* Співочий дрізд це пташка подібна трохи до горобчика.

Англійською мовою
це: Thrush

латинською
мовою — Turdus

німецькою

мовою —

die Drossel

ПОЛОВИНА РОКУ В СЕМІНАРІЇ

Українська Папська Мала Семінарія в Римі

Перша половина року в третій класі була для мене не зла. Ну, щоб казати правду, не йшла теж аж так добре. Наука: "фіфті-фіфті"! Багато разів я мав нагоду відвідати св. Петра разом з іншими, щоб почути або побачити Папу, коли відправляє Службу Божу. В Римі справді знаходиться так багато цікавих речей, що аж гей! Мав я й нагоду взяти участь у святкуванні різних празників.

З початком шкільного року ми застали вже і не дуже теплу погоду в Римі і до того нестійку: раз тепло, раз зимно, раз дощик... легко можна простудитись, тому треба дуже уважати.

Приємно однак, що в школі ми всі вже добре знаємося й вже подружились. Між іншим, не можна промовчати, що я був учасником дуже важливої події в нашій церкві: відбуття Синоду! Усі українці в Римі уважно слідували за ходом нарад. На закінчення — авдієнція у Папи, в часі якої всі тиснулись, щоб його діткнути. Але були теж інші нагоди побачити Папу. Щось пропам'ятного, це були теж хіротонії наших двох владик!

Мушу признатися, що в першій половині шкільного року в Римі я пережив не одну незабутню хвилину й сподіваюся, що дальші місяці будуть ще цікавіші, а принайменше такі цікаві, як ці перші!

Скоб!

пл. уч. М. Соневицький, Нью-Йорк — Рим

ЛІСОВІ МАВКИ ЗАВЕРШИЛИ 1000 ДОЛ.

Ст. пл. Рута Ріпецька — курінна Куреня УСП-ок "Лісові Мавки" переслала до редакції "Юнака" чек на 350 дол., пояснюючи, що це щорічний "даток" "Лісових Мавок" із пластового заробітку "Мавок" з Чикаго, Філядельфії і Торонта на "Залізний Фонд" Пластового Видавництва".

Оцим останнім датком курінь осягнув своїми пожертвами суму 1000 ам. доларів, найбільшу суму призначену на пресовий фонд, яку досі склав один з пластових куренів. Ми сердечно дякуємо "Мавкам" і gratулюємо за їхню послідовність і жертвність. Це тільки доказ, як багато можна зробити, коли є добра воля і збірне зусилля. Як нам, однак, переконати інші старшопластунські чи сеніорські курені, щоб пішли слідами "Мавок"?

А може краще за слова переконають усміхнені обличчя "Лісових Мавок" із знімки, що її зробили вони на останній курінній раді, що саме на ній рішили продовжати свій добрий задум і "заокруглити" суму своїх жертв на Пресовий Фонд до цілої тисячі доларів?

"Лісові Мавки" на курінній раді — серпень 1980 в Гантері, Н. Й.

Сидять зліва: ст. пл-ни: Таня Німилевич, Туня Білін, Рута Ріпецька (курінна), Юля Федін і Юстина Литвин; стоять зліва: ст. пл-ни: Уляна Салевич, Марта Крайнин, Христя Панчун, Ангеліна Дичій, Христя Желтвай, Анетна Харун, Христя Гонко і Оксана Лисейно.

Усім нашим Дорогим Подругам "Мавкам", що є на знімку та й тим, що їх не було на Раді, кличемо наше дуже сердечне і голосне дякуємо!

Редакторка "Юнака"
пл. сен. Ольга Кузьмович

ВАКАЦІЇ...

ВАКАЦІЇ...

Вакації — це відпочинок, це звільнення від щоденних робіт, щоб відпружитись, відпочити, вправляти різні спорти, розважатись... Вакації, чи "канікули", це час, на який всі чекають; не лише молоді, але й вже не молоді.

Саме слово "вакації" походить з латинського дієслова *vacare*, що в перекладі звучить "бути вільним, незайнятим". Але "бути незалежним, незайнятим" не значить лінухувати чи тратити цінні літні дні, сидючи перед телевізором або в ліжку, це значить, що треба використати цей час, читаючи різні літературні твори, вправляючи різні спорти, розважаючись по різному, чи навіть їдучи, оглядаючи різні нові місцевості. От, для вас, дорогі читачі, приклад з моїх вакацій. Останнього літа я вирушив з моїми товаришами та о. Є. Небесняком в музичне турне. Ми об'їхали дослівно половину Америки. Хоча ми майже весь час були зайняті музичними виступами та проблемами транспорту, ми таки досить відпружились, пізнали численних нових людей ще й побачили багато цікавих, нових для нас місцевостей! При цьому ми багато навчилися, коли мова про культуру (наші горизонти сильно розширилися) і коли мова про... механізм авта!!! На мою думку, очевидно говорю про себе самого, думаю, що ми всі провели дуже корисні та надзвичайно цікаві вакації.

Вакації — це дуже цінний час і це видно по довгій підготові та по тому, як нетерпеливо вичікують на них усі люди, як приготівляються до них. Вони тижнями плянують різні подорожі, прогулянки й розваги, що, мабуть,

ПРОЩАЛЬНА ВАТРА

Місяць на небозводі світить,
ватра тут же горить.
Востанне усі ми тут зібрались
треба нам розпрощатись;
треба нам розставатись.
Сумно, о, Боже, сумно,
ах щира дружба, як мені тужно.
Вас збережу, бо в серці назавжди
Прощайте, друзі, може назавжди — завжди.

Зірки отам на небі миготять.
Душі в нас вогнем горять.
Шана вам, любі друзі, шана
за щире слово дяка,
за тепле серце дяка.

Рефрен: Буваймо щасливі з Богом.
Його молимо усім тут збором,
щоб приязнь світла, що нас єднає
творила спомин, що не вмирає.

Інтродукція

Музика і слова:
о. Євген Небесняк

1. Мі - сяць на не - бо - зво - ді сві -
ти - та, ва - - - тра тут же го - рить. Во -
ста - ні у - сі ми тут зі - бра - лись, тре - ба нам роз - про - ша -
ти - ся; тре - ба нам роз - ста - ва - ти - ся. Су - ла, мі - но, о
Бо - же, су - - - но, ах ви - ра дру - ж - ба, як ме - ні ту - жо.
Вас збе - ре - жу бо, в сер - ці на - зав - жи. Про - шай - те, дру -
зі мо - же на - зав - жи. - зав - жи.

триватимуть лише кілька днів. І так, деякі люди, обсервуючи наші вакації, нам заздують, бо ми хоч маємо довгі вакації, вміємо добре використати майже кожну хвилину.

Вкінці, як ми вже знову в школі, приємно часами глянути назад та пригадати собі гарні спогади, все пережити, всі пригоди, які приніс цей чудовий час — вакації!

Ах вакації! Вакації!!!

пл. юн. Андрій Ганкевич,
Йонкерс — Рим

АВАНТЮРА

Ішов 1998-ий рік. Війна уже довго тривала, п'ять чи шість років. Я думаю, що вона вже скоро закінчиться, ще трохи й Україна буде вповні свободна.

Я з товаришем провадив ескадрон літаків, що мали за завдання хоронити, в разі нападу ворога, флоту кораблів, що прямували на Одесу. Нам сказано, що дорога небезпечна, бо кораблі везуть сильну таємну зброю. По Дніпрі пливуть вороги, що хочуть захопити наші кораблі. Перед відлетом ми мусіли довго перевіряти літаки і досконало приготуватись. Треба було озброїти літаки та кораблі й вибрати при цьому добрих та відважних моряків. Все разом наша формація мала п'ять кораблів та десять літаків.

Вкінці ми вурішили в дорогу! Перших кілька годин було все спокійно, але вневдзі звідкись налетіли ворожі літаки. На них видніла українська емблема — тризуб, але вони на нас стріляли! Ми догадались, що це ворог. І миттю зчинилась у повітрі жорстока битва, що закінчилась нашою перемогою.

Ми полетіли далі. Ще кілька годин... і ми вже над Запоріжжям, де й приземлилися. Набрали палива й у дальшу дорогу. Долучили ми до нашої формації ще п'ять літаків, бо, здається, мала відбутись у повітрі ще одна важлива сутичка.

Не минуло й півтора години, коли я завважив на морі пожежу. Очевидно я приглянувся ближче і побачив, що одна моторівка викидала в море баньки з бензиною та стріляла на них з гармат.

Фльота наближалась. Зрозумів я, але запізно, що це лише ворожа диверсія, щоб відтягнути нашу увагу від небесного склепіння. Ми почули над собою шум ворожих моторів.

Розпочалась рішача битва, яка і цим разом закінчилася повною невдачею ворогів: знищено вісім літаків і затоплено моторівку. Наші втрати в бою на двох фронтах: проти літаків і моторівки: десять літаків! Але літунни вискочили з парашутами в море і їх врятувала наша фльота.

Декілька годин після того ми прибули в Одесу. Нас усіх відзначено великим нагородами за успішне переведення місії. Очевидно, я і мої товариші були дуже щасливі й доки живемо не викреслимо з пам'яті цієї подорожі-місії.

пл. юн. Марко Якубович,
Олбані — Рим

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ**

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

**НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow**

**Detroit, Michigan 48210
Tel.: 841-2390**

**У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092**

**In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074**

**ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100**

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтесь.

ВЕЧІР “ЮНАКА” В НЬЮ-ЙОРКУ

Вечір “Юнака”, що його щорічно влаштовують у Нью-Йорку “Верховинки”, відбувся в п’ятницю 20-го лютого. Велика зала Пластового Дому в Нью-Йорку була переповнена юнацтвом, виховниками, членами Ст. Старшини та батьками. В перших рядах сиділи хлопці з СУМА.

Ст. пл. Роман Юзенів відкрив вечір, звертаючи увагу на те, що ми повинні читати “Юнака” докладніше, бо там багато цікавого матеріалу. Редакторка “Юнака” пл. сен. Ольга Кузьмович прочитала дві листівки від читачів “Юнака” — з Чехії та з Півд. Америки, які висловлювали признання цьому гарному журналові молоді. Для демонстрації, що журнал “Юнак” має дуже цікавий матеріал, виступали з читанням дописів з різних чисел: Олег Данилюк, Мелася Соневицька, Ксеня Зелик, Джіна Томаселлі, Ромко і Андрій Бідяки, Ляриса Драган, Христя Савицька, Мирося Драган.

Що ви запам’ятали з “Юнака” — питає Ромко Лесю і Сальваторе.

Між читачами ведучий програмою Роман Юзенів забавляв присутніх різними несподіваними точками. Напр., викликав із залі Лесю Галів і Сальватора Томаселлі і дав їм на кілька хвилин подивитися на найновіше число “Юнака”, а тоді забравши журнал розпитував про те, що в журналі було поміщене. У відповідях брали участь і численні глядачі із залі. То знову тримав усіх в напруженні, заповідаючи, ніби ясновидець виворожив, що на цьому Вечорі є двоє осіб, яких колись доля зведе до купи. Не відомо хто це, але про них є такі дані: вони в цьому тижні сказали батькам, що ідуть в кіно, а це не було правдою,

Христя Іванів і Олесь Кузишин співають.

вони мають ініціали Т. і С., вони були минулого року на вишколі тощо. Тут прийшлося виступити і ст. пл. Богданові Гошовському, який мусів відспівати таборону пісню. Ведучи

Юначки читають допис — Л. Драган, Х. Савицька, М. Драган.

яку колись давно співали біля таборових ватер “Незнайомі вночі” (переклад англ. пісні). далі історію про пару, якій суджено ясновидцем зійтися, ст. пл. Олесь Кузишин (він є муз. керівник відомої оркестри “Іскра”!) і ст. пл. Ромко Юзенів проспівали жартівливо пісню,

Галія й Ліда продають соду

Ромко заповідає щось цікавого

Великою приємною несподіванкою для всіх були виступи п. Христі Іванів і ст. пл. Олеся Кузишина з рядом українських пісень, які вони виконували дуже гарно у власному супроводі гітар.

Цікавий вечір закінчився, крісла відсунуто і розпочалась друга частина — танці. Гра-ла оркестра "Водограй". Юнаки й юначки, а також старші пластуни й сумівці — танцювали. "Верховинки" пильнували смачного буфету, новачки Галя й Ліда (діти "Верховинок") продавали соду, а батьки танцюючої молоді жваво розовляли в сусідній кімнаті.

Наступного дня всі кинулись читати "Юнака" від початку до кінця, бо ж там стільки цікавого!

ВИХОВАННЯ

В автобусі груба жінка з темним волоссям не зводить очей з юнака, що стоїть недалеко від неї.

— І що то за молодь тепер! — каже ніби сама до себе. Волосся як у людини з камінної доби. Ти ж страшний, виглядаєш як тигр!

Хлопець злісно глянув на жінку і відвернувся.

— Ще і бакенбарди запустив, — продовжувала вона, — незадовго будеш як Робінзон Крузо!

А за хвилину жінка додала:

— Розуміється це все вплив школи. А штани твої — можна б ними вулиці замітати — латка на латці, та ще й облізлі!

— Що ти критикуєш і критикуєш, — буркнув хлопець, — я вже слухати не можу!

Тут вже не витримали інші пасажири:

— От безличний!

— Якби я був його батьком — то він добре дістав би!

— Без найменшого виховання!

— Як можна так до чужої жінки говорити! Це каригідне!

— Що ви всі говорите — нагло спалахнула жінка — яка я чужа! Я — його мама! От критики найшлися! Краще погляньте на своїх дітей!

Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union

108 Second Avenue, N.Y. 10003

Tel.: 212-473-7310

СКЛАДАТИ ГРОШІ ЧИ ПОЗИЧАТИ

НАЙКОРИСНІШЕ

У ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ

КООПЕРАТИВІ "САМОПОМІЧ"

в НЬЮ-ЙОРКУ

ЯК ПРАВИЛЬНО?

(Цікаве й корисне
про мову)

Важливою вмістю, яку має український пластун (і на яку нема окремого значка) є його **двомовність** — знання двох різних мов, української та мови країни поселення, а часто одночасно й мови країни народження пластуна. Знання двох чи більше мов, як усім нам відомо, вимагає чимало годин науки, праці й зусилля. Зате воно дає не тільки задоволення, але й помітні користі. Колись англійський письменник Редьярд Кіплінг, якого славно «Книгу джунглів» багато з нас читали, сказав «What do you know of England who only England know». (Що знаєш ти про Англію, що тільки Англію знаєш!). Тобто, людина, що знає тільки країну, де проживає, не знає її насправді глибоко. Це влучне Кіплінгове спостереження не менше правдиве щодо мови. Що знає людина про рідну мову, не маючи змоги порівняти її з іншими? Двомовність робить людині можливим побачити рідну мову з погляду чужинця, зрозуміти чим вона багата, цікава чи оригінальна.

Але знання двох, чи більше мов, має й свої небезпеки й пастки, що їх нам треба стежитися. Мова, якою ми частіше користуємося, а зокрема якою думаємо, починає поводитися як «імперіяліст» — втискається в нашу другу мову (часто непомітно), і засмічує та викривляє її. Учені-мовознавці називають це явище «мовною інтерференцією». Це явище особливо гостро бачимо в поневоленій Україні, де сам советський режим сприяє занецищенню української мови російськими словами й висловами. Свідомі українці називають таку занецищену російськими словами мову «**мовним суржиком**». (Суржик — це суміш двох родів зерна, напр., пшениці й жита).

В англомовних країнах панівна англійська мова має великий вплив на не-англійську мову всіх розмовників, а в тому й на нашу українську. Це не лише окремі англійські слова (часто в «українізованому» вигляді), яких ми вживаємо чи то із-за незнання відповідних українських, чи просто лінуючись подумати.

Це також речення укладені на англійський лад, неправильне сполучування слів та невдача, чи як колись жартом казали, «жидівська» вимова. А також дослівне перекладання з одної мови на другу, слово за словом, веде до жалюгідних, а часом і сміхотворних вислідів.

Тут пригадується стара анекдота. Коли самопевного американського українця запиталися, чи він знає, як по-українськи буде «strawberries with whipped cream», він без надуми відповів, що це зовсім легко: «соломаберіс з батіг-крім» (у вимові «whipped» подібне до «whip» — батіг). Інший жарт, що походить ще з 40-их років, коли до США прибилася була перша хвиля нової еміграції, ілюструє нам українсько-англійський суржик. Старша, місцева «мисис» мала сказати до новоприбулого «грінора» таке: «Наші бойси драйвують по стрітах лайк крейзі». Завважте, що в цілому реченні є лише два українські слова, а три є формою українізованих.

Із цим номером «Юнака» починаємо відділ «Як правильно», з думкою допомогти нашому юнацтву боротися саме з цим повсякденним впливом англійської мови на наше правильне володіння українською мовою. Вряди годі будемо також говорити про небажаний вплив **російської** мови на нашу, бо ця друга мова із-за океану «інфільтрує» нашу письмову й усну мову через советські словники, передруки та видання, якими ми змуснені часом користуватися, коли нема ліпших. Вкінці будемо старатися підшукувати для читачів маловідомі й цікаві інформації про нашу та інші мови.

На закінчення опієї вступної статейки запропонуємо вам правильно перекласти оцю назву «strawberries with whipped cream». Запишіть свій переклад, запитайте ще й інших, навіть допослих, про їхню думку, а тоді перевірте правильну відповідь вниз (догоди ногами). Побачите, що справа не така легка, як виглядає.

Правильна відповідь: ПОЛУНИЦІ ІЗ ЗЕРНИМИ ВЕРШКАМИ. Не «трускавиці», бо це польське слово, і не «збитою сметанкою», бо «сметанка» це галицьке, місцеве слово для літературного ВЕРШНИ. Ці й подібні назви харчів можете знайти в словнику Н. Чапленко «Українські назви з кухарства й харчування». Цю книгу видав Союз Українок Америки.

Був собі гурток

Це був Листопадовий апель у пластовій Станиці в Нью-Йорку — 1974 р. 11 маленьких новачок з роя “Братчики” виступили з гурту новачок і вийшли на середину залі. Їм скинено жовті хустинки, а на привітання в юнацтві — всі крикнули “Слава!”

Цих 11 юначок стали гуртком юначок у 2-ому Курені ім. Лесі Українки, а назву гуртка вони вибрали “Блискавки”, бо ж і бистрі були, як блискавка, і подругу мали, як вогонь...

Ліда Чорна

Ліда Чорна: “Наш гурток “Блискавки” є добрим прикладом пластового гуртка. Вже від тоді, коли нас 12 жовтодзюбів було в рою “Братчики”, переживали ми разом різні пригоди — маскаради, табори, а потім, ставши юначками — Свята Весни, Орликіяди, вишколи, зустрічі. Ми навіть дебютували разом! Правда, ми мали щастя, бо в УПН ми мали двох дуже дбайливих сестричок — Христю Сливоцьку і Христю Роговську, а в УПЮ — подругу Наталку Соневицьку, яка була правдивою подругою-приятелькою для нас усіх. Ми регулярно відбували сходи, мали цікаві інформативні гутірки, які подруга вміло підготувала і передавала нам не лише знання, але і почуття до теми. Вона брала нас до театру, опери, на балет, і хоч ми не все поводитись, як дорослі “панночки”, вона терпеливо відкривала нам віконця до доволішнього культурного життя.

“Блискавки” стали учасницями

Пластування — це необхідна школа товариського співжиття у мандрівках, у природі. Без цього гарту життя і знання тяжко собі не раз дати раду у житті. На мою думку, Пласт повинен більш патріотично виховувати молодь, щоб вона відчувала обов’язок гідно заступатись і змагатись за права нашої нації, що їх на кожному кроці фальшують. Люблячи Україну — ми не можемо сидіти мовчки. Ми мусямо протидіяти ворогам.

Марта Івашків: Відходячи з УПЮ, пригадується, як на святі Юрія 1978 р. всі старші юначки 2-го куреня відійшли до УСП-ок... Вся відповідальність і обов’язки в курені впали на наш гурток “Блискавки” і на мене, як на курінну. Ми тоді всі дуже поважно взялись до праці. В листопаді того ж 1978 року наш гурток заступав 2-ий курінь на Орликіяді. Ми здобули тоді перше місце! Це було великою перемогою для нас, моментом великої радості і найбільшим осягом нашого гуртка “Блискавки”.

„Блискавки”

пл. сен. Наталка Соневицька

Впорядниця пл. сен. Наталка Соневицька, ПС: „Я була впорядницею гуртка „Блискавки” від їхнього приходу до УПЮ з УПН аж до цієї весни, до закінчення їхнього юнакування. Крім виконання звичайної пластової програми, я завжди звертала особливу увагу на школення добрих, характерних провідників. Сходили ми систематично і регулярно впродовж сімох років. Ніколи я не мала проблем з тим,

На першому юнацькому таборі

щоб зацікавити моїх юначок. Вони — інтелігентні, володіють добре українською мовою і мають многогранні зацікавлення. Вони завжди радо брали участь у гурткових дискусіях і гуртірах, до тої міри, що часто ми мусіли пере-

Виводили гагілки біля церкви св. Юра

ривати гутірку, бо час вже давно минув, а дівчата хотіли ще далі говорити. А гуторили ми про різні речі — пластові, українсько-громадські, літературні, політичні та релігійно-світоглядіві. Крім того, ходили ми разом до театру, опери, музеїв тощо. Я переконана, що принаймні половина „Блискавок” буде активно працювати в Пласті в майбутньому, та що всі вони збагатили своє знання та свій світогляд перебуванням у юнацтві”.

Розпочався 1981-ий рік. Деякі з „Блискавок” вже перейшли в зимі до УСП, деякі перейшли тепер на Святі Весни. Кілька вже є новацькими виховницями. Деякі вже в коледжі. Історія гуртка „Блискавки” — це частина історії пластової станиці в Нью-Йорку, це частина історії Пласту. Щастя їм, Боже!

Членки Гуртка — хорунжі 2-го нурення: Таня Поритно, Марта Івашнів і Леся Галів.

З подорожнього нотатника юнацтва

ПОДОРОЖ В КАРПАТИ

Минулого літа, коли я поїхала в Україну, я мала нагоду переїхати через Карпати. Я багато чула про ці гори з оповідань, з географії, співала пісні про них. Думала собі, що це звичайні гори, не інакші від гір, які я бачила в США.

Ми вирушили автобусом зі Львова до Ужгороду. Дорога йшла через Карпати. Вкінці я буду бачити ці гори — раділа я! День був теплий та соняшний, чудовий на прогулянку. Не дуже довго тривало, коли ми залишили місто і в'їхали в гори. Карпати таки інакші! Вони не дуже то високі, в більшості покриті соснами. Сосни високі, стрункі, мов свічки, а на горах полонини. Мені було тяжко уявити, як дійсно ті полонини виглядають. Здалека вони, як величезні квадрати зеленої трави між горами, порослі соснами. На полонинах всюди стояли купиці сіна. Вони були різні: декотрі круглі та шпичасті, декотрі підперті паликами. По дорозі ми бачили людей, що гнали худобу на полонини, бачили, як люди їхали возами з волами. Ми бачили також багато гуцульських церков. Одна з них виглядала чудово, між соснами, горами й полонинами.

При самій дорозі стояла церква, а при вході було багато людей. Ми стримали автобус і всі висіли та поспішили до церкви. Тієї неділі було саме свято Спаса. Ми увійшли. Церква була повна людей, які нам зробили місце,

Церква Архістратига Михаїла в Крайнінові,

Закарпаття, 1668 р.

щоб ми могли пройти ближче і ліпше розглянутися. Церква була чудова. Було багато вишивок, старий, різьблений іконостас та ікони. Відправа була українською мовою. Всі люди стояли, бо не було лавок та всі голосно і виразно співали "Господи помилуй". Ми не могли вислухати цілої Служби Божої, бо нашої провідниці взагалі не сподобалося, що ми зайшли до церкви. Тому ми мусіли піти знова до автобусу і поїхати далі до Ужгороду.

Але нема таких гарних гір, як Карпати!

пл. розв. Мотя Крижанівська

Дарабою на гірській річці в Карпатах. Дараба — збиті вкупі дерева (тратва).

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

Одне з найцікавіших місць, що ми бачили під час нашої подорожі, було Меса Верде у стейті Колорадо. В цій горі є місто, яке індіанці збудували виключно в скелях. Руїни є в досить доброму стані і можна робити їх знімки здалека й зблизька. Дуже легко можна там змучитись, бо треба дуже багато ходити й лазити. Там є різні драбини й сходи, по яких можна вилізти й подивитися як жили ті люди.

Пл. розв. Марно Банум і пл. розв. Борис Банум по дорозі до кам'яних долин Заходу США.

Їхні мешкання були лише діри вирізьблені в камені. Справді ж це були цілі кімнати, які називалися "ківи". Індіанці так будували, щоб все було добре заховане від ворогів. Ці індіанці називалися анасазі й почали жити у Меса Верде десь коло 1100 р. по Христі. Більшість з них — це хлібороби, бо земля довкруги Меса Верде є дуже добра для садиби. Сама назва "Меса Верде" значить "Зелений стіл". Анасазі

Залишки будинків індіанського селища племені анасазі на горі Меса Верде в стейті Колорадо.

дуже нагло зникли кудись і ніхто не знає чому. Деякі археологи думають, що анасазі почали жити в скелях через небезпеки, може інші індіанці їх атакували й тому їхні цілі міста були збудовані серед гір у скелях.

Нам було досить далеко їхати від місця нашого таборування до цих руїн. Але це була одна частина нашої подорожі на захід Америки, яка була для мене дуже цікава.

пл. розв. Борис Бакун

МАНДРІВКА ДО КАМ'ЯНИХ МІСТ

Декілька околиць, які простягаються через стейти Арізона і Юта, творять цікаву геологічну панораму. Вони показують нам історію формації зелених смуг в одному місці на нашій планеті. Все це можна бачити тому, що ріка Колорадо, несучи багато великого каміння, вирізала долину, т. зв. "каньйони" і тим показала перекрій смуг.

На знімку кам'яна долина Брайс у стейті Юта.

Кам'яні смуги показують нам, що ставалося на землі у даному часі. Наприклад, жовтий пісковий камінь колись був д'юнами піску. Смуга перша нижче краю долини Гренд, була колись дном старого моря тому, що у вапняному камінні є залишки морського життя. Каміні, формовані у двох наступних ерах, були сперті часом в цій долині, але вони ще залишилися в тих інших двох долинах: долина Зайон має кам'яні формації з ери мезозойк (230 до 65 мільйонів років), а долина Брайс має формації з ери сенозойк (65 мільйонів років). Кожна з цих долин має унікальний вигляд. У долині Гренд ми бачили дуже багато різноманітних кольорів, особливо при заході сонця. Ми могли бачити різні каміння у верствах, а

На рисунках: Меса Верде — місто в скелях. Мандрівна до "Кам'яних міст".

в долині величезне "плято". Ціла долина була як прорізані скали, часом у формі пірамід, а в одному місці можна було бачити ріку Кольорадо.

Долина Брайс була дуже подібна на місто. Кольори цього місця були в більшості цеглясті й кремові. Деякі каміння були вирізьблені як фігури людей і тварин. Ми лише проїхали через цілу долину Зайон, але те, що ми бачили, було майже виключно червонаве. Ми там бачили одну гору, де каміння було майже чорне. Ці скелясті гори були цілком інші від скель в інших двох долинах — великі й дуже неправильні. Кожна з тих долин має свій унікальний вигляд, який мені був цікавий і нагадував місто.

пл. розв. Марко Бакум

Для Філателістів

СВІТОВА ВИСТАВКА ПОШТОВИХ МАРОК "ВІПА 1981" У ВІДНІ

В часі від 22 до 31 травня 1981 р. у Відні відбулася світова виставка поштових марок "ВІПА 1981". У віденській цісарській палаті "Гофбург" та у палаті торговельних виставок "Мессепаласт" зацікавлені могли оглянути на 5000 виставових рамках, у величині одного квадратового метра, філателістичні експонати у вартості 600.000.000 австрійських шилінгів. Тією виставкою Союз Австрійських Філателістичних Товариств відзначає соту річницю першої міжнародної виставки поштових марок у Відні в році 1881.

"ВІПА 1981" одна з найбільших філателістичних виставок, які колинебудь відбулися на європейському континенті. Там можна було побачити велику кількість найвартісніших філателістичних цінностей, між ними понад 10 примірників славної поштової марки з островів "Мауріціус". Додатково на "ВІПА 1981"

були ще численні атракції: австрійська державна друкарня демонструвала друк марок на друкарській машині з року 1881; більше, ніж 80 поштових урядів з цілого світу показували свої марки; дві спеціальні виставки присвячені старим поштовим скринькам з цілого світу і святкуванню 100-ліття телефону в Австрії.

Офіційна емблема "ВІПА 1981"

Вже у лютому ц. р. австрійська пошта випустила "блөк" у накладі 2,100.000 примірників для "ВІПА 1981", який зображує цісарський замок "Гофбург". Також в роках 1979 і 1980 появилися дві австрійські марки з подібними мотивами для пропагування "ВІПА 1981".

Фото блөну "ВІПА 1981", що його австрійська пошта випустила 20 лютого 1981 р.

Gedenkblock „WIPA 1981“

Під час самої виставки в часі від 22-го до 31-го травня 1981 р., урядували два спеціальні відділи австрійської пошти, які вживали 20 різних спеціальних поштових штемплів. Майже кожний день на "ВІПА 1981" стояв також під моттом поштових урядів різних країн і з того приводу появилися спеціальні поштові штемплі, як наприклад, 22 травня "День Австрії і Європи", 23 травня "День Англії", 26 травня "День Об'єднаних Націй" і 27 травня "День США" та інші.

Борис Ямінський

ПОБРАТИМСЬКІ ПРИГОДИ

1981 РІК

ПЛАСТУНЕ!

ПЛАСТУНКО!

Чи кортить Вас часом залишити на короткий час цивілізацію, покинути щоденне життя, виїхати в незнану Вам безмежну країну, країну, яка складається з безлюдних лісів, з незайманої природи та нечисленною кількістю звірят і рослин?

Навіть, якщо така зачарована країна Вас не цікавить, а цікавить Вас мандрівництво, канойкарство, їзда на роверах, веселе товариство, побратимський дух, або може новий рід пластового таборування, чи нові пригоди й переживання, то зголосіться бути учасниками ПОБРАТИМСЬКОЇ ПРИГОДИ!!!

Табір Роверистів

ДЕ: СПАРТА, ВІСКОНСЕН і сусідні стейтові парки

КОЛИ: Від 7-го до 16-го серпня 1981 р.

ПРОВІД: пл. сен. Андрій Ріпецький, ПБ, комендант

ПРОГРАМА: 7 днів роверистого мандрівництва по різноманітному терені у стейті Вісконсен.

ВИМОГИ: для старших юнаків і юначок, від 15 років життя, що здобули пластовий ступень розвідувача(ки) і мають 5 або 10 біговий ровер у доброму механічному стані.

Водно-Мандрівний Табір

ДЕ: КЕТІКО ПРОВІНШАЛ ПАРК, ОНТАРІО, КАНАДА

КОЛИ: Від 7-го до 16-го серпня 1981 р.

ПРОВІД: ст. пл. Йосиф Мицик, ПБ, комендант

ПРОГРАМА: сім днів водного мандрівництва канойками, зайняття з водних вмілостей, природознавство, риболовство.

ВИМОГИ: учасниками може бути старше пластуство або юнацтво, після закінчення 15 років життя, вміють плавати, досягнули пластовий ступень розвідувача (чки).

Реченець зголошень: до 1-го липня 1981 р. Але якщо Ви дуже зацікавлені, то не гайте часу, а голосіться вже, негайно, бо число таборовиків ДУЖЕ ОБМЕЖЕНЕ!!!

По точніші інформації щодо коштів і транспорту, звертайтеся на ці адреси:

ТАБІР РОВЕРИСТІВ: Nestor Horodyskyj
2332 West Iowa St.
Chicago, Il. 60622

ВОДНИЙ ТАБІР: Joseph Mycyk
7513 West Ainslie
Harwood Heights, Il. 60656

Здоровимо Вас нашим пластовим СКОБ!

П О Б Р А Т И М И

ВІДПОВІДІ ДО СЛОВОГРИ Ч. 5

Правильні відповіді такі: 1Б, 2Б, 3В, 4Г, 5В, 6А, 7В, 8В, 9Б, 10Г, 11Б, 12В.

Щоб ця словогра принесла учасникам якнайбільше користи, додаємо тут ширші пояснення та обговорення до всіх гасел гри.

До 1. ОЖЕЛЕДЬ, або ОЖЕЛЕДИЦЯ це тонкий шар льоду на поверхні землі та рослинності. У Західній Україні більше поширена була назва ОЖЕЛЕДА, яку, однак, словники вважають місцевими. Велика, укладена купа соломки чи сіна це ОЖЕРЕД.

До 2. КОНОПЛЯ, це корисна господарська рослина, що має анг. назву hemp. В Україні її широко культивують роблять з неї полотно, подібно як з льону (анг. flax). У США колись також її широко управляли, але тепер це неможливо через те, що наркомани вживають її для курення. Через те конопля тепер більше відома під її еспанською назвою МАРІХУАНА.

До 3. МИТО, це оплата за перевоження або пересилання через кордон товар, по анг. custom duty. Данина, яку платили монголам підкорені народи, звалась ГАРАЧ.

До 4. ПОРОН, або ПОРОМ перевозить людей та вантаж через річку або озеро. В Україні трапляється і російська форма "паром", якої не слід уживати. Платформа на залізничній станції це ПЕРОН.

До 5. ВИРІЙ, нуди на зиму відлітають деякі птахи, це питомо українське слово, для якого в анг. мові нема однослівного відповідника (найближчий опис є warm regions. Анг. whirlpool це ВИР).

До 6. КОЧЕРГА це те саме, що КОЦЮБА. Це знаряддя для вигрібування з печі жару та попелу. Англійський переклад буде (приблизно) oven rake.

До 7. СКИБКА це відрізаний ножом плоский шматок чогось їстівного, анг. slice. Припечена або підсмажена скибка хліба це ГРИНКА. Друкарський знак (анг. parenthesis) це ДУЖКА. Дехто вживає, неправильно, російського слова "скобка".

До 8. ЯСЕН і ЯСЕНЬ це дерево, що росте як в Україні, так і в Америці. Англійська назва poplar відповідає нашій ТОПОЛІ.

До 9. ЛЯПАС, або ПОЛИЧНИК, крім прямого, може мати й переносне значення. "Дати кому ляпаса" в цьому значенні означає — завдати кому-небудь сорому або образи, а також — покарати кого-небудь. Смуга вздовж штанів це ЛЯМПАС. ЧЕПУРУН має синоніми: ДЖИГУН, ДЖЕНДЖИК, ФРАНТ, ДЖЕНДЖУРИСТИЙ.

До 10. МИЛИЦІ мають ще синонім — КОСТУРІ. Назвемо: "КУЛЬГАВИЙ (анг. lame or limping person) ходить на милицях (на костурах)". Не вживайте місцевого "ходити на кулях".

До 11. ЗАПОВІДНИК це охоронювана державою територія, резерват, анг. preserve, reservation. Не слід цим словом називати особу, що оголошує або веде програму

імпрези (анг. announcer). Це — ОГОЛОШУВАЧ, або (з франц. КОНФЕРЕНСЬЄ). Оголошувач у радіо це ДИКОР. Також не відповідне в цьому сенсі слово ЗАПОВІДАЧ, що його в нас уживають. Це слово відповідає анг. testator, тобто це людина, що складає тестамент, ЗАПОВІТ.

До 12. Перуна відповідає анг. hairpiece, wig. Рід альтанки це ПЕРГОЛЯ (з італ.), слово запозичене теж анг. мовою (pergola).

А. В-к

ПЕДАГОГІЧНІ КУРСИ УВУ 1981 Р.

Український Вільний Університет, як і минулих років, заповів Педагогічні Курси на літній семестр цього року. Курси відбудуться від 27-го липня до 22-го серпня. У чотирьох тижнях буде змога вивчати головні ділянки педагогічних знань, необхідних у праці з українською молоддю в суботніх школах і молодечих організаціях. Оплата курсу: 350 нім. марок. Повне утримання виноситься 140 нім. марок тижнево у гуртожитку Рідної Школи.

Програма Педагогічних Курсів

Проф. д-р Г. Васильович:

Вибрані питання педагогічної психології; Джерела до історії української політичної думки.

Проф. д-р Я. Гурський:

Сучасна українська літературна мова; Навчання української мови в іншомовних клясах.

Проф. д-р А. Жуновський:

Навчання географії України.

Д-р О. Кисілевська-Тнач:

Літературні твори і їх аналіз в школах українознавства; Методика навчання в нижчих клясах.

Д-р В. Носин:

Методика викладання історії України.

Проф. д-р В. Янів:

Вибір тем і викладання української культури.

Для тих учасників Педагогічного Курсу, які прийдуть на курси другий раз, УВУ внесе нову програму для поглиблення предметів українознавства, даючи вибір важливіших творів і їх глибше обговорення.

Ректорат і Філософічний факультет УВУ запрошують зголошуватися на Педагогічні Курси в Мюнхені. При тому хочемо пригадати, що абсолюенти педагогічних шкіл у їхніх країнах, якщо здобули вже бакалавреати, могли б завершити свої студії на УВУ дипломами магістрів. Хто вже здобув диплом магістра, може завершувати студії дипломом докторським. Дипломи УВУ визнані німецьким Міністерством Освіти. На Педагогічних Курсах можна здобути 6 кредитів.

Докладніші інформації подасть Денатат Філософічного факультету УВУ. Просимо писати до нас на адресу в Мюнхені:

Ukrainische Freie Universität Pienzenauerstr. 15
D-8000 München 80 WEST GERMANY

ВИ НАЛЕЖИТЕ ДО КАНАДИ

...І КАНАДА НАЛЕЖИТЬ ДО ВАС

Канада — це ваша країна. Кожна провінція,
кожне місто, кожне село.

Атлантичні провінції на сході, наш чарівний
район національної столиці,
височезні Скелясті гори й усе поза ними
на заході.

Країна неперевершеної природньої краси;
софістикованості і прямої сердечності;
з засягом вакаційних переживань, яких
не можливо знайти в ніякій іншій країні.
Цього року заізнайтеся з іншою частиною
вашої Канади.

Canada

ДАЄ ТАК БАГАТО.

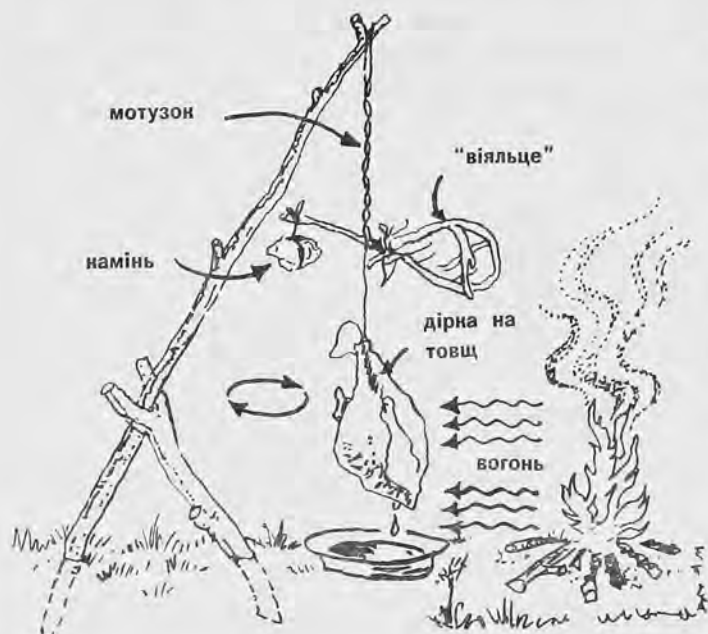
Canadian Government
Office of Tourism

Office de tourisme
du Canada

З Практичного Гластування

ВАРИМО В ПРИРОДІ БЕЗ СПОРУД

Ми усі, що привикли вже дуже до вигод, до усіх вишуканих угодінь щодо варення на електриці чи на спеціальних кухнях, ogrivanih prominniami, думаємо, що без усіх цих споруд можна хіба в природі їсти лише холодні, готові харчі, які завчасу були приготовані. Але це зовсім не так. Ми вже не раз подавали на сторінках "Юнака" поради, що і як можна варити на відкритому вогні на курінному чи мандрівному таборі, та знаємо з практики, що можна варити дуже смачні страви. Сьогодні вам приклад, в який спосіб можна спекти курку, маючи лише мотузок і сірники для підпалення вогню. Невелику курку треба добре вимити, посолити всередині та напхати начинкою і зашити. Побудувати з двох, відповідної величини та формату, паликів стояк (як показує рисунок). До кінця його прив'язати скручений мотузок, до якого долішньої частини прикріпити "віяльце" (зроблене з галужки відповідно загненої). До "віяльця" прив'яжемо чистий платок або чисту хустину (не паперову!) До

другого кінця його прив'яжемо камінь. Курку прив'яжемо сильно до кінця мотузка, а під неї кладемо тарілку або менажку. Збоку від цієї побудови розпалюємо вогонь, який повинен бути не засильний, але гарячий та віддалений стопу від курки. Як це діється, що курка печеться з усіх сторін, спитаєте. Отож "віяльце" порушається під впливом полум'я, а воно рівночасно крутить мотузок раз в один бік, раз в другий, а мотузок обертає курку. Товщ з курки, який скапує до підставленої менажки, вливаємо постійно знову до курки через маленький отвір, який робимо в ній ножем, вже після зашиття і повішення на мотузок. Ось і все. Спробуйте цього літа спекти в цей спосіб курку. Бажаємо вам смачного!

В ПАРКУ ЯРМАРКІВ

Під час однієї шкільної прогулянки, ми відвідали два музеї у т. зв. "Парку Ярмарків" там, де кожного року відбувається державний ярмарок Тексасу.

Перше ми пішли на виставку Шекспіра. Там ми бачили деякі з його найдавніших творів, також деякі костюми, що їх вживали в театрах при виставах його творів і модель того цікавого будинку-театру, що в ньому вперше ставили твори Шекспіра. Ми також бачили в тім самім музеї, по телевизорах частини з його п'єс іншими мовами, як польською, німецькою, французькою і японською. Дивно і смішно було бачити п'єсу Шекспіра японською мовою з артистами вбраними в японські одяги.

Опісля ми пішли на виставу маріонеток. Це було дуже цікаве. Там ми бачили маріонетки величини від шість інчів до двадцяти стіп. Там теж по телевизорах ми бачили, як все це відбувається в театрі маріонеток. Ми бачили ляльки, які розділювалися на частини, ляльки, що змінювалися на багато менших ляльок, і одну ляльку співачку, яка перетворюється на бальон з гарячим повітрям, коли її перевернути.

Накінець ми бачили представлення маріонеток, в якому було багато різних ляльок, що рухалися і говорили.

Це було дуже цікаво бачити ці вистави і, хоча вони дуже різнилися одна від одної, обидві вони збагатили наше знання культури.

пл уч. Катруся Федорика

ПРИГОДИ В ТАБОРІ

Було це у гарну теплу, темну ніч, десь так коло третьої години ранку на таборі "Братерство соснового лісу" на "Бобрівці". Братчики з новацького табору перевели великий напад на табір юнаків. Усе почалося тоді, коли юнацькі стійкові збудили чергових стійкових, а самі пішли спати. Нові стійкові, що мали їх заступити, пішли спати також! Коли братчики побачили, що немає стійок, почали свою роботу. Перше згасили вони наш "Вічний Вогонь", щоб цілий табір був у темноті. Тоді вони тихо розбіглися по юнацькому таборі й обережно підійшли до наших шатер, увійшли тихо до середини і понапихали "галярету" у наші черевики та полотнянки. Як скінчили напихати "галярету", вони вийшли з наших шатер і почали попускати кілки, що тримали наші шатра. Тоді вони нагло засвістали і закричали "Алярм"!

Ми зірвалися із своїх польових ліжок і почали скоро взуватися. Але щось липке і мокре зустріло наші ноги. Ми "відважні юнаки" не знали, що робити, чи їсти "галярету" з черевиків, чи бігти на двір без них. Рішили бігти босі. Ті юнаки, які відразу не встали, залишилися накриті шатрами, які на них попадали. Два юнаки з Гартфорду були на дворі. Їм було сказано стояти "на струнко", але тому, що було дуже темно, вони не знали, що цей наказ дали братчики. Коли вони стали "на струно", братчики почали кидати на них дозрілими помідорами.

Після довгого шарпання братчики нарешті видісталися з нашого табору з великою перемогою над нами "бідними" юнаками.

пл. розв. Євген Нравець,
Пл. Станиця Кергонксон.

МОЯ СТРІЧКА

Я одержала цього року у таборі "Золота Булава" жовту стрічку за виконання завдань чергової. Для мене ця стрічка не є собі звичайною жовтою стрічкою, вона дуже важлива для мене, дуже спеціальна. Одержуючи цю стрічку, я зрозуміла, що мало-важні речі можуть мати важливе значення, а кілька тижнів тому я цього не знала. Я не думала, що така маленька стрічка може комусь принести таку велику приємність. Я знаю, що всі мої товаришки, які також одержали стрічку за янесь зразкове виконання обов'язку, тепер знають і розуміють, що одержати якусь нагороду (велику чи малу) за щось, що добре виконали, дає велике вдовolenня.

пл. розв. Зоя Гарух, Гамільтон

СПІЛЬНЕ СВ. ПРИЧАСТЯ ПЛАСТУНІВ В НЬЮ-ЙОРКУ

У Пластовій Станиці Нью-Йорку належить вже до традиції, що у Великодній піст усі пластуни, що належать до Української Католицької Церкви, ідуть спільно до Святого Причастя, а відтак на сніданок, що його приготують пані з гуртка Пластприят. Звичайно, приймають св. Причастя цілими родинами та відтак і родинами засідають до спільного сніданку. Того року така родинна подія відбулася в неділю, 5-го квітня.

Члени Пластової Станиці в Нью-Йорку від наймолодших новаків до найстарших сеніорів в пластових одностроях приступили у церкві св. Юра до св. Причастя і тим підкреслили перший Головний обов'язок пластуна. На спільний сніданок загостив парох церкви св. Юра о. д-р В. Гавліч та висловив своє признання Пластовій Станиці, як теж вказав на важливість поклонання на священників серед нашої свідомої молоді. Користаючи зі зібрання разом більшої кількості пластової молоді, присутні написали привітання до Президента Реґена, бажаючи йому скорого повороту до здоров'я після його поранення.

М. Т.

ВІДЗНАЧЕННЯ 12 СІЧНЯ В МЮНХЕНІ

Від 1976 року українські політ'язні в СРСР відзначають голодівною 12 січня, як "День українського політ'язня". Цю акцію почав Вячеслав Чорновіл, чим хотів він звернути увагу світу на масові арештування української творчої інтелігенції. Від кількох років також українці на еміграції відзначають той день, як День солідарності з українськими політ'язнями.

Цього року пластовий гурток для оборони політ'язнів у співпраці зі старшими пластунами і сеньйорами в Мюнхені (Німеччина) підготував інсценізацію процесу над засновниками Української Гельсінкської Групи Миколою Руденком та Олексієм Тихим. Свято солідарності відбулося 11 січня в залі парафіяльного дому.

Справжній процес відбувся в липні 1977 року, коли Тихого і Руденка засуджено за "антирадянську пропаганду та агітацію" на довічне тяжку працю та заслання — М. Руденко на 7 літ ув'язнення і 5 літ заслання, О. Тихий — 10 років тюрми і 5 років заслання.

Темою інсценізації був процес над обидвома правозахисниками, згідно з текстом судових протоколів та останнього слова підсудних. (На підставі матеріалів, що були опубліковані в журналі "Сучасність", січень 1978 р.)

Оформлення сцени нагадувало приміщення радянського суду.

Присутні на залі щораз більше приходили до переконання, що цей процес — це не встановлення справедливості, а тільки обов'язок радянських судових службовців формально закріпити те, що вже давно підготовано в бюрах КГБ — посадити українських правозахисників до тюрми.

Ця вміло підібрана і добре виконана інсценізація була дуже добрим способом, щоб познакомити українську публіку з ідеями, за які борються і караються українські політ'язні-правозахисники. Глядач також дістав бодай частково уяву, в якій атмосфері відбувся справжній судовий процес.

пл. розв. Оксана Чорній,
Гурток "Чорти", Мюнхен, Німеччина.

Знову наспів тиждень молитов за з'єднання всіх християн, почин до якого дав покійний Папа Пій XXIII-й своїми знаменними словами: “Диві-мось більше на це, що нас єднає, ніж на це, що нас роз'єднує”. Щороку ми виїжджаємо до італійських парафій, щоб дати можливість італійцям запізнатись з українською Літургією, а з нею й з Україною. Цього року нас запрошено до далекого Ріміні, що так дороге усім нашим дивізійникам, які були там в таборах під час й після закінчення війни. Уже втретє нас туди запросили о. Орест та о. Елійо. Це дуже ревні священики, що опікуються “суспільною гниллю”: наркоманами, психічно хворими, опущеними немовлятами... Їх треба на правду подивляти! Іде “Стихія”, “Хортиця”, танцювальний ансамбль і дехто зі співаків. З настоятелів о. Р. Мазяр та о. Євген.

Виїжджаємо в суботу, 24-го січня з Малої Семінарії в 12-й годині. Ми змушені, на жаль, їхати довшою дорогою через снігові замети, що унеможливили переїзд коротшою дорогою. В кожному разі їдемо цілий час автострадою в напрямі Анвіли, Пескари, Фано... Подорожувалось гарно, а потім ще мали змогу милуватись чудовим гірським краєвидом Анвіли: це було справжнє царство короля Снігу! Їхалось поверх шість годин: о сьомій годині ввечері ми біля парохіального осередку, де на нас уже чекає о. Елійон. Отець Орест мав в одній місцевій приватній телевізії духовну програму. Нас відразу розділяють по родин на вечерю. По годинці ми знову збираємось на короткий фольклористичний виступ для парафіян в їх залі. Перед виступом о. Роман з великим ентузіазмом привітав присутніх і з'ясував енциклопедично Україну.

Першою точною в програмі пісня “Син Матері”, що матерям дуже подобалась, відтан “Мадонна Моя”. Коли потім вибігли “Гопаківці”, вилискуючи шараварами та чобітьми, присутні захопились радістю. І оплесків вони теж не щадили. Найбільше признання отримав І. Карпюк, що, незважаючи на свою “поставність”, зумів бездоганно виконати не легке сольо.

По танцеві — пісні “Полтавський рушничок” та “Вперед”. “Чумани”, найменші та наймолодші в ансамблі, викликали неабияку симпатію серед глядачів. Пластуни М. Янубович та А. Грецишин разом з Фабрісом вив'язались добре із своїм представленням чумацького життя. Цим разом “зломана нога” нікого не обманула: замість співчувати з бідним чумаком, глядачі почали сміятись та гаряче плескати! По “Чуману” “Стихія” ще заспівала “Чом ти не прийшов”, (між іншим — це новий репертуар, що співався у підготовці до другої платівки), а потім “Запорожці” кинулись у свій танець. Аж іскри виснакували з шабель! Пластун А. Горасецький показав неабияку здібність в танцях. По програмі влаштували ми ще т. зв. “танцювальну антологію”: кожний з танцюристів під звук гопана витанцюював, що знав: хотіли показати їх бравуру. Отець Елійо потім зладив нам несподіванку: танцюристів було 13, тому він викликав з присутніх 13 дівчат на “поцілунок” подяки та вдячності! Члени “Стихії” трохи “жалувались”: “а ми що?” Вдалось нам продати трохи платівок.

На кінець кожний змучений довгою дорогою та пізнім виступом відійшов на заслужений нічний відпочинок до різних родин.

25-го січня:

День чудовий. Сонце вибою ширяє по небесному склепінні і вітає новий день своїм життєдайним теплом. Рано Сл. Божу в парохії, а ввечері в

Рімінській катедрі в присутності єпископа міста.

Пізно встаємо і вельми вражені італійською гостинністю. Хоч ми були нашим господарям незнані, ще й до того чужинці, ми почувались як вдома: “раз добром нагріте серце, ввін не прохолоне”. Вірні сходяться на “одинацятку”. Церковця виповнена по самі береги. Отець Роман з о. Євгеном відправили Службу Божу, периваючи її відповідними поясненнями, щоб присутні могли чимкраще брати участь. Під час проповіді о. Роман насвітлив сумну долю нашої многострадалної Церкви й поневоленого народу. Було багато тих, що приступили до Св. Причастя.

Трапезу з ОО. Парохами та представниками парохії спожили ми в залі. Приємно, ну й смачно, переходили обідні хвилини. Італійці частували нас усіма найкращими сграми й винами.

З великим сумом та жалем приходить нам прощатись із своїми добродіями, але в п'ятій годині зобов'язались ми відправити Сл. Божу в катедрі Малатеста, відомій на весь світ.

Ми вже в церкві і хоч бранує ще з 40 хвилин до відправи, люди, а їх багато, починають гуртуватись. Отець Євген, що буде пояснювати Службу Божу й провадити співом, приступає до мікрофону і відкриває богомольцям красу нашої Літургії. В катедрі понад 1300 вірних. Приходить теж і єпископ. Він сидів коло престолу на гарному сідалищі.

Гарно і плинно проходила Служба Божа, а вірні ковтали кожне пояснення, кожну молитву в перекладі... До Причастя приступало понад 700 осіб.

Відтак пішли ми на вечерю, під час якої був теж і єпископ. Серед сміху, о. Еліо знаменитий "віцист", і дружньої атмосфери минула вечеря. "Час до дому час, час і пора". Виїхали ми з Ріміні біля дев'ятої години і прибули додому в третій ранок.

Направду ми в Ріміні пережили незабутні хвилини. Ми зуміли принести і вщепити в серця італійців клаптик України. Ми завжди були свідомі Франкових слів і старались сповнити його завіт:

"Кожний думай, що на тобі
Мільйонів стан стоїть.
Що за долю мільйонів
Мушиш дати ти одвіт!"

Скоб!

пл. А. Горасцьний, А. Ганневич,
А. Сімнів, о. Євген

МОЄ ТАБОРУВАННЯ

Одного соняшного дня я встав і відразу знав, що це буде спеціальний день. Була вже шоста година ранку й усі вже встали та бігали сюди й туди. Я мав від'їжджати до табору.

Всі вже посідали в автобус і... в дорогу! Деякі махали батькам на прощання, бо знали, що не побачать їх, лише аж по двох тижнях.

Ми заїхали щасливо на місце призначене на табір. Посідали з наплечниками на траві та чекали на нанойки. Нанойки з моторівкою приїхали, і наш комендант поїхав знайти відповідне для таборування місце. Незабаром хтось плив водою: всі вже знали, хто це був, і не могли дочекатись, щоб розпитати, де таборуватиметься. Казалось, що якраз у цьому місці можна знайти придатний для табору терен... однак ми не зуміли такого місця відразу знайти!

Перекусивши щось, ми пішли в розшуки, і врешті таки вдалось нам віднайти пригожну місцевість.

Збудувавши браму, кухню..., мали час підготуватись до здавання іспитів вмілостей.

Після тижня ми вже придумали для нашого табору назву: "Тупа Со-мира"!

Коли я вже слав іспити з трьох вмілостей, мені лишилися до завершення лише дві вмілості, але треба

"ТИША І ГРІМ"

Табір під назвою "Тиша і грім" відбувся з великим успіхом. Комендантом його був пл. сен. Юрій Кузич (Вовчулака). В ньому взяло участь 29 юнаків, більшість з Чікаго. Упродовж трьох тижнів юнаки брали участь у гутірках про практичне пластування, у теренових іграх, прогулянках та у спортивних змаганнях з сусіднім табором СУМ-у.

Провід табору — це були члени й кандидати Куреня УСП-ів "Побратими". Патроном Куреня є Василь Симоненко й тому названо табір назвою збірки його поезій. Зайняття в таборі в'язалися з ідеями творчості В. Симоненка. Табір пройшов дуже успішно й залишився в думках і споминах юнацтва, як один з найкращих таборів в останніх роках.

Провід табору: комендант — пл. сен. Юрій Кузич (Вовчулака), бунчужний — ст. пл. Михайло Хариш ПБ, писар — ст. пл. Андрій Коломиець ПБ, кухар — ст. пл. Нестор Городиський ПБ, санітар — ст. пл. Роман Салдан ПБ, інтендант — ст. пл. Богдан Харневич ПБ, булавні: ст. пл. Олег Мудрий і ст. пл. Мирон Пеняк. З газетки Куреня УСП-ів

"Побратими", осінь 1980

було йти на "нанойкарську" прогулянку.

"Раз! Два! Раз! Два!" — кричали спільно всі юнаки і сильно веслували. Пливали ми півочеретом та піврічною (багно), а закрутів було багато, тому тяжко було веслувати! Подумайте, два дні ми веслували в таких умовах і врешті-решт таки допливли до озера, а як ми втомилась! Коли стало видно озеро, усі зібрали останні сили і давай чимшвидше веслувати.

Три дні потім ми вже були в Торонті. Трапилась лише одна нещасна річ. Ведмідь "розгаратав" наш магазин і все порозкидав.

По цьому таборівуванні я добре виспався і був дуже задоволений, бо зумів здобути 5 умілостей та **першу** пробу.

пл. уч. Ромно Даревич (12 р.)

Гурт. "Чорний Яструб", III Кур. ім.

С. Петлюри, Рим, Італія.

"ЧУДОТВОРЕЦЬ"

Минулого літа табір новаків Пластової Станиці Чікаго відбувся у Вестфілд, на оселі "Бернут". Ст. пл. Андрій Вишницький ПБ за короткий час приготував чудовий план праці табору на три тижні. До своєї бурави він прийняв ст. пл. Ігоря Гриневича ПБ, який був бунчужним, та писаря ст. пл. Бориса Гудзяка. Всі братчики закінчили цього літа вишкіл і були виховниками в таборі перший раз. Хоч у таборі було лише 17 учасників, він відбувся весело й успішно.

Табір називався "Чудотворець" та тримався цієї фантазійної теми. Новаци гарно забавлялися. Згідно з планом табору, новаци й новачки відбули одноденну прогулянку до Висконсин Делс. Там усі мали змогу їздити на конях і на "Деллс Дан Райдс".

Табір був успішний й ми всі дякуємо Андрієві за його працю.

У СПОРТОВОМУ ТАБОРІ

Моє таборування я відбув дуже добре. Поїхав я до Іст Чатгему на СВТ, тобто спортивно-вишкільний табір. Я там пробув лише один тиждень тому, що я досить поважно захворів.

У таборі ми кожного дня мали прорух: бігали, робити "відпихавку" (пошопс)... Одного дня теж була вечірка, на котрій грала й музика, до якої танцювалось та гралось. Під час неї, на жаль, прибув комендант і велів вилучити музику: хтось був учинив щось погане. Вечірка не могла продовжуватись, тому ми мусіли піти спати.

З кожним днем прорух ставав довший та тяжчий. Одного разу бунчужний закликав нас усіх з куренів. Очевидно, ми вийшли, і нас поділено на чотири групи, з яких кожна мала зробити руханкову вправу: як скок у довжину, скок у височину, довгий біг (біг на довшу відстань), копаний м'яч та плавання. Досить цікаво!

Серед інструкторів були старші пластуни, навіть і "старі" пластуни!

Бував між нами й отець, що розказав нам про життя Христа. Пояснив він нам і кожну частину, з якої складається Служба Божа. Теж показав нам, що вживає до Служби Божої. Я цим дуже цікавився.

Наспів день, коли інструктори показали нам, як стріляти з лука й кріса. Нас навчено, як тримати кріс; куди і як міряти, щоб добре вцілити.

Найванливіше — ніколи не трястись під час стрільби, бо можна когось або щось випадком вцілити.

Одного інструктора ми кликали "Агро", і він нас учив грати відбиванку. Був він спокійним та чемним учителем, якого ми всі дуже любили. Ми навчились, як відбивати м'яч пальцями, як "бумпувати"... За інструктором Струсем, якому подобалась ванна руханка, ми бігли щодня по чотири милі.

Отак відбув я перший тиждень у спортовому таборі, і конна хвилина, навіть і найприкріша мені вельми подобалась.

пл. юн. М. Соневицький
Рим Італія

УРОДИНИ ДЖІНІ

Пластовий Дім в Нью-Йорку — це не лише місце сходин усіх пластових з'єднань, місце пластових зайнять і зустрічей, але також він є другим домом для усіх пластунів, незалежно від їхнього віку. Особливо від часу, коли Станична Старшина відкрила для юнацтва т. зв. "кімнату розваг", юнацтво радо перебуває в пластовій домівці й поза обов'язковими зайняттями. Саме тому, що є велика зала і кімната розваг, в Пластовому Домі відбуваються часто різні імпрези й пластові забави. Улаштовують там забави юнацькі курені, а також в останньому часі члени Станиці починають використовувати гарні приміщення і на різні товариські чи навіть родинні імпрези, якщо на це дозволяє календар зайнять і програма Станичної Старшини. Ось у березні відбулися у Пластовому Домі святкові 16-ті уродини активної юначки пл. розв. Джіні Томаселлі, членки 30-го куреня ім. Софії Галечко.

У веселім та сердечнім настрої забавлялися подружки "уродинниці" з її куреня та друзі і подружки з інших юнацьких куренів, як також шкільні товаришки — усі під опікою батьків. Як бачимо із знімок, юнацтво справді гарно забавлялося і напевно, маючи такі милі спомини, будуть тепер ще частіше знаходити дорогу до свого "другого дому". **Я. Ч.**

Пл. розв. Дж. Томаселлі, пл. розв. А. Лученно, пл. розв. Ліза Набона і пл. розв. Хр. Івашно

Група юначок і юнанів,
Несподіванка — на першому пляні з-ліва "уродинниці" пл. розв. Джіні Томаселі,

ПРОГУЛЯНКА З ТАБОРУ

Минулого літа ми пішли на дводенну прогулянку з юнацького табору. В десятій годині рано дві подружки і десять юначок почали мандрівку. Вже по півгодині ми були готові на наш перший відпочинок. Але кожний раз як ми ставали на відпочинок, наші подружки підганяли нас, щоб іти швидше і швидше. Коли ми вже пройшли дві години, станули на обід. Я лягла на траву, побачила серед неї чудові квіти, одні були ясносині, інші помаранчеві й жовті. Як ми ішли далі, тоді зустрічали всякі дерева, а між ними сосни й ялиці.

Ми були вже в дорозі чотири години, коли знайшли маленьке озеро,

а в ньому бачили жаби та інші живі істоти. За шість годин ми зробили дванадцять миль, і тоді пішли спати на три години. Відтак я мусіла стояти на стійці. Було темно, і я чула звуки в лісі. Коли я пішла дістати ріща до ватри, побачила сову зі зломаним крилом, то був її голос.

пл. уч. Наталка Савчун,
Пл. Станиця в Кергонксон

СТІЙКА

Коли я був на стійці, мені щось дуже несподіване сталося. Я був на стійці о 12.30 вночі. Раптом я почув звуки в кущах. Я не знаю, чого сподіватися, але такі пішов подивитися в кущі — що це могло бути. Я добре не міг бачити, бо моя ліхтарка слабо світила. В кущах я нічого не побачив! Я повернувся в кухню, а там на мене чекав єнот, що ліз в баняк. Близько мене був грубий патик і я його кинув на єнота. Цей знову побіг в ліс.

пл. роз. Пилип Швед, Оттава

НАШЕ ЮНАЦТВО ПИШЕ ДО НАС...

● Дорога Редакціє "Юнака"! Пересилаю Вам фотографію мого вертепа, якого я зробив на завдання з мистецтва для нашої школи "Мастермен", в якій я є учнем шостої класи. Здоровлю! Скоб! **Роман Геврик** (11 років). Філадельфія.

МОРСЬКИЙ ТАБІР 1981
25 липня — 8 серпня

STILLWATER RESERVOIR
ADIRONDACK STATE PARK, NEW YORK

У програмі табору: водолаження, вітрильництво, бортова механіка, водне лежачарство, астрономія, погодознавство, канойкарство, водне мандрівництво, пілотаж.

Учасники табору: юначки й юнаки понад 15 1/2 року життя, старші пластунки і старші пластунки.

Анкети, зголошення, точні інформації про табір: ст. пл. Г. Чолган 8029 Shore Rd.

Brooklyn, N. Y. 11209

УВАГА — Юнаки — Юначки — УВАГА
Пластовий Загін "Червона Калина" влаштовує
СПОРТИВНО-ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР (СВТ)

для юнаків і юначок
від 25 липня до 8 серпня 1981 р.
на "Вовчій Тропі".

В програмі: лучництво, руханка, стрільба, плавання; легка атлетика: біги, стрибки, мети, стусан кулею; ігри: копаний м'яч, відбиванка, стук-пук, кошивка, метавка.

Оплата: \$185.00.

Кількість учасників обмежена.

По інформації звертатися до:

Orest Kebalo

Rostyslaw Dekajlo

143-20 84th Ave.

42-22 19th St.

Jamaica, N. Y. 11435

Flushing, N. Y. 11358

(212) 526-7105

(212) 357-5721

ЮНАЦЬКИЙ КОНКУРС НА ЛІТЕРАТУРНИЙ ТВІР

28 Курінь Уладу Пластунів-Сеніорок "Верховинки" проголошує

Конкурс Літературного Фонду
св. п. Лесі Дзядів-Кульчицької

на літературну творчість — поезія і проза.

I нагорода 150.00 дол.

II нагорода 80.00 дол.

III нагорода 50.00 дол.

До участі в конкурсі запрошуємо членів — юнацтво молодечих організацій: Пласту, СУМ-у і ОДУМ-у з усіх країн нашого поселення.

Жюрі конкурсу: Богдан Бойчук, Валентина Юрченко і Олександра Юзенів.

Твори просимо надсилати під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом подати в окремій запечатаній конверті. Слати на адресу:

PLAST - WERCHOWYNKY

140 Second Avenue

New York, NY 10003 USA

Реченець конкурсу: до 30 червня 1981 року

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
...добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

які вплинули до 25 квітня 1981 р.

США:

Кредитова Кооператива "Самопоміч", Пассейк, Н. Дж.	\$250.00
пл. сен. Ольга Чмола, Бофало, Н. Й.	10.00
Мія Сенік, Ярдлей, Па.	5.00
Замість квітів на могили (Дивись окремі оголошення)	50.00
США разом:	\$315.00

Канада:

Члени Клубу "Косбилт" з Торонта	\$221.45
Ірина Перекліта, Торонто	10.00
Ігор Вдович, Торонто	5.00
Замість квітів на могили (Дивись окремі оголошення)	30.00
Канада разом:	\$266.45

До нас пишуть: "В прилозі пересилаємо чек на суму \$250.00 (ам. дол.) як нашу чергову жертву на видавничий фонд "Юнака".

Щастя Боже!

З кооперативним привітом

д-р Олександр Нічна — управитель-скарбник
Кредитова Кооператива "Самопоміч", Пассейк, Н. Дж.

Слава Ісусу Христу!

До Хвальної Адміністрації "Юнака"

Залучений чек на \$45.00 — на три однорічні передплати Вашого журналу для надійних молодих членів української спільноти.

Здоровлю і бажаю Вам Божої допомоги у Вашій праці.

о. мітрат Ярослав Гайманович

На "Залізний Фонд" Пластового Видавництва склали:

Пластова Група в Сакатуні (Канада)	\$100.00
Замість квітів на могилу (США)	
(Дивись окремі оголошення)	30.00
Нурінь УСП-ок "Лісові Мавки"	350.00
(Дивись "Листи до редакції")	
Разом датки на "Залізний Фонд":	\$480.00

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ, які вплинули до 30 квітня 1981 р.

1. о. мітрат Ярослав Гайманович (Монтреал, Канада) — 3 передплати,
 2. Ізяслава Заяць (Монровз, США) — 2 передплати,
 3. пл. сен. Юліан Крижановський (Філадельфія, США)
- Разом 6 передплат.

Усім жертводавцям щире спасибі!

У пам'ять Сестри

св. п.

НАТАЛКИ ЯНОВСЬКОЇ,

що відійшла у вічність в Україні
пересилаємо \$30.00 на "Залізний Фонд"
пл. сен. Володимира і пл. сен. о. Богдан Смин,
Ютіка, США

В пам'ять св. п. о. крилошанина ЛЮТОСЛАВА КУССОГО
склали \$20.00 на пресовий фонд "Юнака"

Льоня і Нуся Пенцани, Торонто

З приводу смерті сл. п. крилошанина ЛЮТОСЛАВА КУССОГО і його дружини Марії складаю щире співчуття дітям: Ірина, Богданові, Уляні, Ромі і їх родинам. В пам'ять спочилих посилаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнака".
Іванна Зельська, Вінніпег

ВИСЛІД ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

Жюрі конкурсу з фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих у складі: д-р Ася Гумецьна, д-р Лариса Онишкевич і д-р Мирослава Знаєнко після прочитання надісланих на конкурс творів 12-ти авторів признало:

Перше місце: за повість "Йдемо власним шляхом" — автор Іван Смолій.

Друге місце: за оповідання "Витязь лицарського турніру" — автор Володимир Барагура.

Третє місце: за оповідання "Плач новобранця" — автор Віталій Бендер.

Крім того жюрі відзначило твір "Пориви" — автор Юрій Тис.

Відзначено теж оповідання для молоді "Назна про гордого боярина Марна Путятича", "Срібна гривна", "Характерник з Січі" і "Гетьманська булава" — автор Віктор Гриньовський.

Грошові нагороди:

Іван Смолій за перше місце — 500.00 дол.

Володимир Барагура за друге місце — 200.00 дол.

Віталій Бендер за третє місце — 100.00 дол.

будуть вручені під час XIX Конвенції СУА, яка відбудеться 23 — 25 травня 1981 р. у Філадельфії. Донладний час і місце будуть подані згодом.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ошадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ошадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ошадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

„ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО“

можна набути

- в Канаді: у Адміністрації
„Юнака“:

„Yunak“ — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada
ЦІНА — \$9.00

Друкує
КИЇВ

виконує
всі
друкарські
роботи.

- Друкуємо
- книжки
 - часописи
 - летючки
 - афіші
 - весільні
запрошення
 - фірмові
друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Хто з Вас подорожує

- літаком
 - кораблем
 - поїздом
 - автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА
і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

БОРСУК

ІЖАК

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплатуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новин та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

КАЖАН

БОБЕР

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

САЙГАК

ЛИС

КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ Пл. СТАНИЦІ ТОРОНТО

Має на складі

ОДНОСТРОЇ для членів **УСІХ ПЛАСТОВИХ** уладів
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ Пл. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
Пл. ПІДРУЧНИКИ

2199 Bloor St. West M6S 1N2

Пл.станіцям при замовленні відзнак на суму понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ